

fejl, naar jeg i Gaar opfattede det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) saadan, at dette Forslag var kommet ind paa Foranledning af Arbejderforsikrings-Raadet. Jeg forstaar slet ikke, hvis dette er rigtigt, hvorfor Arbejderforsikrings-Raadet kan have interesseret sig for dette Forslag. Det vil jo ikke i mindste Maade medføre nogen Lettelse for Arbejderforsikrings-Raadet i Retning af at skaffe det mindre Arbejde. Arbejderforsikrings-Raadet vil være nødt til at gennemgaa samtlige Dokumenter, der høre til Sagen, for derefter at tage Bestemmelse, om der skal ansættes en Invaliditet af 5, 8 eller 10 pCt. Det er først, naar Arbejderforsikrings-Raadet har afgjort Sagen, at der bliver Tale, om der skal udbetales Erstatning eller ikke, saa jeg kan ikke forstaa, hvorfor Arbejderforsikrings-Raadet er interesseret i, at der ingen Erstatning gives for Invaliditet under 10 pCt. Men det kan jo være, det er en Misforstaaelse fra min Side.

Jeg tror, som sagt, det udtrykkelig blev bemærket af det ærede Medlem for Æbeltoft, at Arbejderforsikrings-Raadet havde henstillet, at man strøg de første 10 pCt. At det skulde være nogen Fordel for Forsikringsselskaberne, hvilket igen vil sige Arbejdsgiverne eller Rederne, er jeg heller ikke sikker paa. Jeg ser nok, at det i Bemærkningerne til Lovforslaget anføres som en af de Lempelser, man mener burde tilstaaes Skibsfarten sammenlignet med andre Erhverv, men jeg er slet ikke sikker paa, at det bliver nogen Lempelse. Lad os her som overalt tage rent praktisk paa det, lad os tænke os, hvad det har at sige for dem, der sidde og skulle afgøre Invaliditetens Størrelse, at de maa sige sig selv: Hvis vi sætte Invaliditeten til 8 pCt., faar den vedkommende intet, men hvis vi sætte den til 10 pCt. faar han noget. Lad os tage med i Betragtning, at der er foreslaaet, hvad *maaske* er nødvendigt — jeg er ikke sikker derpaa — en Udvidelse af Arbejderforsikrings-Raadet med 4 specielt sagkyndige paa det paagældende Omraade. Vi kunne være temmelig sikre paa — min Erfaring gaar i alt Fald i den Retning — at disse 4 Repræsentanter ville sige — jeg nævner atter et Eksempel, Eksempler ere jo undertiden oplysende —: Ja, det kan godt være, at fordi en Snedker mister en Finger eller en Stump af en Finger, betyder det ikke mere end 5 pCts. Invaliditet, men for en Mand, der er beskæftiget ved Søfart, og som skal splejse Tovender og lignende, er Tabet af en Finger langt

mere generende, og det maa vi tage med i Betragtning; I have maaske nok fulgt den Regel, at en saadan Stump af en Finger kun skal ansættes til 5 pCt., men naar det drejer sig om Søfolk, hvis Interesser vi sidde her for at varetage, maa vi forlange, at den skal ansættes til 10 pCt., thi et saadant Tab generer en Mand, der arbejder ved Søfart, langt mere end en Mand, der f. Eks. er Snedker, og som lige godt kan holde paa Høvl og Sav, fordi han mangler en Stump selv af første eller anden Finger. Jeg tror altsaa ikke, man vil opnaa, hvad man har tilsigtet: at blive fri for de smaa Erstatninger. Man vil ganske vist for saa vidt blive fri for dem, som man ikke vil komme til at udbetale mindre end 10 pCt., men der vil, det er min Overbevisning, blive en hel Række af Tilfælde, hvor man vil fastsætte Invaliditeten til 10 pCt., fordi den vedkommende ellers ikke faar noget, medens man, hvis denne Bestemmelse ikke stod der, vilde have nøjedes med 8 eller 5 eller hvilken som helst anden pCt., der ligger mellem 10 og det Minimum, man plejer at holde, 5 pCt., — jeg har i alt Fald aldrig set, at Arbejderforsikrings-Raadet har tilkendt mindre end 5 pCt. Jeg vil altsaa gerne henstille, at Reglerne med Hensyn til Fastsættelsen af Erstatningerne blive saa ensartede som muligt.

Med Hensyn til de øvrige Forandringer, der findes i Lovforslaget, da ere disse jo, som det jo ogsaa blev fremhævet i Gaar, for saa vidt ret principielle, idet der brydes med det gamle Princip baade paa det Omraade, at den vedkommende Virksomhed skal drives som Næringsvej, og paa det Omraade, at det staar Arbejdsgiverne frit for, om de ville tegne Forsikring eller ikke. Med Hensyn hertil vil jeg gerne bemærke, at jeg saa langt fra vil tilraade at gaa tilbage til det gamle Princip, at jeg snarere kunde tænke mig, at man sagde som saa: Idet vi her paa et nyt Felt indføre baade det Princip, at den vedkommende Virksomhed ikke behøver at drives som Næringsvej, og det Princip, at man kan paalægge Arbejdsgiveren Forsikringspligt, skulde man saa ikke tage under Overvejelse at indføre disse Principper ogsaa i den gældende Lov for ogsaa her at gøre Ensartetheden saa stor som muligt? Jeg nævner specielt eet Omraade — det har været fremme tidligere, men jeg tror ikke, det var fremme under Forhandlingerne i Gaar — hvor jeg tror, det særlig grelt vil vise sig, at det er ubehageligt at have denne Uoverensstem-